

Barne- og likestillingsdepartementet

Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Oslo, 2.11.2016

Deres ref.: 15/3712

**HØRING – FORSLAG TIL NY LOV OM OMSORGSENTRE FOR ENSLIGE
MINDREÅRIGE ASYLSØKERE**

Vi viser til departementets høringsbrev av 31.8.2016. NOAS takker for anledningen til å delta i høringen.

NOAS støtter ikke forslaget. Dette fremstår som et forslag for å spare penger ved å gi dårligere omsorg til barn og unge i en særlig sårbar situasjon.

Dårligere omsorgstilbud

Departementet ønsker å senke kravene til bemanning og kompetanse blant de ansatte på omsorgssenter, som nødvendigvis vil føre til dårligere omsorg. NOAS kan ikke se at de mindreårige får overdreven omsorg i dag, og at det derfor er grunnlag for å innføre et regelverk som stiller lavere krav til antall ansatte og ansattes kompetanse.

Departementet opplyser at barna skal få et forsvarlig tilbud, og mener det for den eldste gruppen på omsorgssenter vil være naturlig å se til UDIs forsvarlighetsnorm for enslige mindreårige mellom 15 og 18 år som bor på asylmottak. Dette fremstår som svært underlig, gitt at det er bredt dokumentert at omsorgstilbudet til denne gruppen er uholdbar.¹ FN's barnekomité har ved flere anledninger kritisert Norges behandling av enslige mindreårige mellom 15 og 18 år.

Behov for et likeverdig omsorgstilbud

Departementet ønsker at omsorgen for enslige mindreårige under 15 år ikke lenger reguleres i barnevernloven, og mener at en ny regulering i større grad bør være tilpasset barnas situasjon og behov. NOAS kan ikke se at barnevernloven hindrer en individuell tilpasning av omsorgstilbudet, og vi ser ikke behov for at enslige mindreårige får et tilbud regulert i en egen lov.

Barn og unge med fluktbakgrunn trenger like mye omsorg og voksenkontakt som andre barn. Enslige mindreårige har flyktet fra krig og konflikt, og har opplevd tap av omsorgspersoner. De har psykiske helseproblemer i betydelig større grad enn andre barn og unge, og har langt

¹ NOU 2011:10, *I velferdsstatens venterom - Mottakstilbudet for asylsøkere*; Lidèn, *Levekår i mottak for enslige mindreårige asylsøkere*, 2013; Paulsen, Michelsen, Brochmann, *Barnevernets arbeid med barn i asylsøkerfasen*, NTNU Samfunnsforskning, 2015; Berg, Tronstad, *Levekår for barn i asylsøkerfasen*, NTNU Samfunnsforskning, 2015.

offere blitt utsatt for traumer og overgrep i ung alder.² Myndighetene bør ikke gi barn i en sårbar og utsatt situasjon et omsorgstilbud som ikke vil være lovlig ovenfor andre barn.

Departementets forslag kan føre til en forskjellsbehandling som er i strid med prinsippet om ikke-diskriminering, jf. Barnekonvensjonen artikkel 2. Enslige mindreårige bør få et likeverdig omsorgstilbud. Det er naturlig at omsorgstilbudet reguleres i barnevernloven, der omsorgen for andre grupper barn reguleres.

I 2008 ble det bestemt at omsorgstilbudet til enslige mindreårige under 15 år skulle reguleres i barnevernloven. Vi vil påpeke at det i Ot.prp. nr. 28 (2007-2008) heter: *‘Det er etter departementets syn viktig å sikre at enslige mindreårige asylsøkere får et likeverdig omsorgstilbud ved omsorgssenteret som det andre barn som ivaretas av barnevernet får etter dagens bestemmelser i barnevernloven.’*

Feilslått argument om midlertidighet

Departementet skriver at omsorgssentrene skal være et midlertidig botilbud, og at omsorgstilbudet derfor kan være annerledes enn i barneverninstitusjoner. I praksis vet vi at barn kan tilbringe lang tid på omsorgssenter, avhengig av ankomster og saksbehandlingstider. For øyeblikket kan saksbehandlingstiden for enslige mindreårige være ett og et halvt år, som vi ikke anser å være en midlertidig periode for et barn i utvikling. Den kraftige økningen i bruk av begrensede tillatelser uten rett til bosetting til enslige mindreårige ned i 10-års alder, vil også øke botiden på omsorgssenter.

Midlertidighet brukes for øvrig ellers ikke som en begrunnelse for å senke kvaliteten på omsorgstilbudet til barn i sårbare situasjoner. Eksempelvis stilles det like strenge, og til dels strengere, krav til midlertidige beredskapshjem og fosterhjem.³

NOAS er sterkt uenig i forslaget til ny lov om omsorgssenter, og vi ber om at forslaget forkastes.

Vi viser for øvrig til Redd Barnas høringsuttalelse, som vi støtter i sin helhet.

Med vennlig hilsen
Norsk organisasjon for asylsøkere

Ann-Magrit Austenå
generalsekretær

Mona Reigstad Dabour
rådgiver

² Oppedal, Seglem og Laila Jensen, *Avhengig og selvstendig – Enslige mindreåriges flyktningers stemmer i tall og tale*, rapport 2009:11, Nasjonalt folkehelseinstitutt.

³ Rundskriv Q-28/2010 om statlige familiehjem og beredskapshjem – om ansvarsfordeling og krav til kompetanse.